

UVOD

Saobraćajni znakovi su primaran oblik komunikacije između učesnika u saobraćaju, puta i putne okoline i drugih činjenica koje čine saobraćaj kao pojavu, i moraju odgovarati određenim zahtjevima. Sistem informisanja učesnika u saobraćaju o predstojećim opasnostima, naredbama, zabranama, obavještenjima mora da bude jednoobrazan, čitljiv, jednostavan, uočljiv, umjeren i kontinualan sistem, jer je od bitnog značaja za stvaranje preduslova za bezbjedno i efikasno odvijanje saobraćaja. Jednoobrazan sistem podrazumijeva regulisanje istih situacija na jedinstven, identičan način. U suprotnom, nedosljedan sistem kod učesnika u saobraćaju stvara samo nesigurnost i otvara „vrata“ rizičnim situacijama. Signalizacija, bez obzira na vrstu, mora biti čitljiva, uočljiva i prepoznatljiva, imajući u vidu veoma kratko vrijeme u kojem vozač mora da uoči znak, i da shodno prenesenoj poruci, prilagodi svoje ponašanje u saobraćaju. Postavljena signalizacija mora biti što je moguće više jednostavna, da prepoznatljivim simbolima objasni situacije u saobraćaju. Stupanjem na snagu propisa i zakona stvorili su se uslovi potpunije zaštite učesnika u saobraćaju. Temelje standardizacije u polju saobraćajne signalizacije i dalje čini Bečka konvencija o saobraćajnoj signalizaciji na putevima. Prema članu 153. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima Bosne i Hercegovine, Ministarstvo komunikacija i transporta Bosne i Hercegovine je, pomoću formirane radne grupe i u saradnji sa nadležnim institucijama, u vremenskom periodu od devet mjeseci, donijelo Pravilnik o saobraćajnim znakovima i signalizaciji na putevima, načinu obilježavanja radova i prepreka na putu i znacima koje učesnicima u saobraćaju daje ovlašćeno lice. Pravilnik je sastavljen od Безбедности саобраћаја у планирању и пројектовању путева, i ima više od 130 gusto kucanih stranica sa velikim brojem grafičkih priloga, što je, imajući u vidu polje koje reguliše, sasvim logično. Smišljeno je podijeljen u pet dijelova. Dijelovi Pravilnika obrađuju redom opšte odredbe, saobraćajnu signalizaciju, način obilježavanja radova i prepreka na putu, znake koje učesnicima u saobraćaju na putevima daju ovlaštena lica i prelazne i završne odredbe.

1. SAOBRAĆAJNI ZNAKOVI

Istorijski posmatrano, saobraćajni znakovi se javljaju kao prva tehnicka sredstva regulisanja saobraćaja i do danasnjeg dana ostaju kao najrasprostranjeniji način regulisanja. Prvi saobraćajni znakovi datiraju iz 1909.godine, kada je doslo do prvog međunarodnog usaglašavanja pravila kretanja u putnom saobraćaju. Prvi saobraćajni znaci su se odnosili na označavanje neravnina na putu, oštih krivina, željezničkih prelaza i raskrsnica puteva. Nakon toga, razvoj saobraćajnih znakova, kako po broju, tako i po sadržaju, odnosno grafičkom oblikovanju, veoma je brz. Sve veća pažnja se posvećuje „dizajniranju“ znakova (grafički izgled, odnos površina, te raspored simbola). Već 1931. godine 14 evropskih zemalja, a među njima i Kraljevina Jugoslavija, prihvataju Konvenciju o unifikaciji saobraćajne signalizacije. U to vrijeme je već bilo definisano oko 20 saobraćajnih znakova uz primjenu boja.

Po ratifikovanju Konvencije o unifikaciji saobraćajne signalizacije u Jugoslaviji su bili primjenjeni propisani saobraćajni znakovi. Oni su tada bili svrstani u tri grupe:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com